

GAZETA KRAKOWSKA

N° 62.

Z KRAKOWA DNIA 4 SIERPNIA 1819. ROKU WE SRODĘ

— Z Krakowa —

SENAT RZĄDZĄCY

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu.

Zobowiązawszy się w Obwieszczeniu swoim z dnia 21 Lutego 1818 r. wydanym, do zawiadomiania Publiczności o pomnżaniu się składki na wystawienie Pomnika Bohaterowi Polskiemu, niegdy Tadeuszowi Kościuszce, ma sobie za miłą powinność oznajmć, iż w tych dniach złożona została w Kassie Głównej na ten sam cel od P. Andrzeja Kossowicza, Notaryusza Woiewodztwa Krakowskiego Ofiara w sztukach pięciudziesiąt dwóch dukatów Hollenderskich, i Złotych dwunastu monetą srebrną kurant, które, jako składka od Zgromadzenia Wolnych Mularzy z Miasta Grodna na ręce jego przystana, deklarowanemi zostały. A które Senat przyymując oświadczając przyczyniającym się do niej Osobom dziękczynienie za gorliwą chęć uwiecznienia sławy Bohatera, którego drogie Zwłoki straży i pieczy mieszkańców Wolnego Miasta Krakowa są poruczonemi.

W Krakowie d. 23 Lipca 1819.

Wodzicki.

Mieroszewski, S. J. S.

Z Petersburga d. 3 Lipca d. k.

Najtaskawiej mianowani Kawalerami S. Anny pierwszej klasy: Biskup Rzymako - Katolicki diecezji Kamienickiej Mackiewicz; Suffragani Wileńscy, Kłokocki i Hurdzicz. Tegoż orderu drugiej klasy: Suffragan Mohilewski Kamionko i nominat Biskup Lipski i Prłat katedry Łuckiej Piwnicki.

Dnia 24 z. m. o godzinie 7mej zrana N. Cesarz JMość był w Kronsztacie. Wystrzały dział przywitały N. Pana przybywającego z Oranienbaumu, a Jenerał Gubernator tameczny Vice-Admirał Von Maller z osadą i główniejszemi członkami władz tamecznych spotkali Monarchę. N. Pan odwiedził szkoły, poczem po nabożeństwie oglądał szpitale i koszary; za powrotem zaś obejrzał statki w porcie stojące.

Z Czudowskiej stacyi donoszą: że Cesarz JMość przybył tam zrana o godzinie 9tej d. 27 Czerwca, i po odmianę koni w pożądanem stanie zdrowia udał się

do miłośności Gruzina, należący do Hrabiego Arakoczajewa.

Dnia 8 Czerwca w Odessie założono z uroczystością budowy Liceum Richelieu.

Gazeta Poczta Północna ogłosiła następujące reskrypta J. C. Mołoi.

I. Do Hrabiego Rumancowa, Kancelarza Państwa:

„Hrabio Mikołaju Piotrowiczu! Z szczególniejszem ukontentowaniem otrzymałem przystaną Mi przez was drugą część dyplomatów Państwa. Odnawszys należną sprawiedliwość dla tych, którzy pracowali około tego wydała, poczytuję Sobie za przyjemny obowiązek oświadczyć wam rzetelną wdzięczność Moję za niespracowaną w tej rzeczy waszą pieczołowitość. Spodziewam się, że ta pożyteczna praca, pod przewodnictwem i przy waszem przykładaniu się, dokonana będzie z równą pomysłnością, jak dotąd idzie. Z resztą zostało ku wam zawsze przychylny.

Alexander.

W Carskiem-Siele d. 21 Maja 1819 r
II Do Rzeczywistego Radcy tajnego Dmitriyewa.

Janie Janowiczu! Otrzymałem przez Ciebie ostateczne zdanie sprawy komisyyi pod waszą prezydencyją ustanowioney, o pomocy dla zniszczonych przez nieprzyjaciela mieszkańców Moskwy, usprawiedliwiło zupełnie tę ufność Moję, z jaką rzecz tę poruczyłem naczelnemu kierunkowi i troskliwości waszey, i czyni zadość oczekiwaniu Memu.

Mam Sobie za ukontentowanie, okazać wam Moje uznanie prac, przez was o tem poleceniu poniesionych; teraz zaś mianując was Kawalerem orderu S. Wto-

dziemierza, pierwszej klasy, w kładam na was obowiązek oświadczyć Moje zadowolenie dalszym członkom Kommissyyi, którzy wam dopomagali w tej sprawie ludzkości. Zostać ku wam przychylny.

Alexander.

Carskie Sieło d. 16 Czerwca 1819 r.

Znajomy Autor tutejszy Kapnist wzbogacił literaturę Rossyjską nowem dziełem pod tytułem: „O doprowadzeniu pierwszych sześciu pieśni Odyssei do dawnego porządku. Wyszło to dzieło w tych dniach z druku z przełożeniem na język Francuzki przez samegoż Autora. — Zostawiając uczynnym w Filologii i Literaturze starożytney wyrok otem ze wszech miar godnym szacunku dziele, powiemy tylko, że sprawiedliwie powszechną zwrócić powinno uwagę, a to nietylko rodaków autora, dla których ta księga jest równie nowem iak i przyjemnem zjawiskiem, lecz i całej oświeconey Europy. Chwała Rossyjaninom wi wstępującemu w ten nowy zawód! chwała krainie, gdzie podobne filologiczne zatrudnienia nie samym tylko osobom poświęcającym się stanowi nauczycielskiemu są zostawione; lecz i między ludźmi znawcami w oyczyźnie z urzędów i stopni zasady i przyjaciół.

Z Paryża d. 17 Lipca.

Wczoraj w dniu S. Henryka Król i Xiążęta jego rodziny mieli na sobie wielkie wstęgi orderu legii honorowey. — Dnia poprzedzającego deputacyia od przekupek Paryzkich przybyła przed posąg Henryka IV. włożyła na głowę posągu wieniec z kwiatów, a na jego podnożku złożyła bukiety przy okrzykach: Niech żyje Król! niech żyje Henryk! niech żyją Burbonowie! Scena ta ściągnęła mnóstwo wi-

dziów.

W dniu S. Ludwika obeyrzy Król na-rodową gwardyją Paryzką, względem czego wydano już rozkazy pułkownikom 12 legiionów.

W izbie Parów wniosł jeden z mowców, aby na przyszłość wypuszczone zostały z budżetu koszta na utrzymanie izby Parów, ponieważ te pochodzą z dawnego uposażenia senatu i dobra na to przeznaczone połączone są z dobrami korony, a zatem bynajmniey skarbu narodowego nie uciążają. — Wczoraj przyjęła taż izba większością głosów projekt do ustawy względem wprowadzania do Francyi żyta.

Z rozporządzenia królewskiego zgromadzą się na pierwsze obradowanie d. 30 Lipca rady powiatowe, które 10 dni trwać będzie. Rady departamentowe zgromadzą się d. 1 Sierpnia, a jeżeliby do tego czasu nie nadeszła nowa ustawa skarbowa, tedy zgromadzą się w 6 dni po iey nadejściu. W pięć dni po ukończeniu ich posiedzeń, zgromadzą się rady powiatowe na drugie obradowanie, które 5 dni trwać będzie.

Do biegających tu niepewnych wieści należy, że N. Król Hiszpański sam stanie na czele wielkiej Kadykskiej wyprawy, do południowej Ameryki popłynie, a na czas swej niebytności rejencyją ustanowi.

Hr. Capodistrias miał u Króla powtarne prywatne posłuchanie.

Szkdę, którą grad w różnych okolicach Francyi tego lata poczynił, podają do kilku mill. Fr.

Z Stamboutu powrócił tu nasz Posel, Margr. de Rivier.

Jeden z dzienników tutejszych wyra-

za, iż Francya tak dalece teraz jest z rządu Królewskiego kontenta, że chociaż Bonaparte, iktorym niht już nie myśli, poka atby się nawet we Francyi, mało, albo wcale żadnego nie uczyniłby wrażeńia.

Wartość wywożonego z Francyi rokrocznie wina rachują do 120 mill. Fr.

Oba dziennikarze, którzy za potwarzenie woysk Sawajcarskich na żołdzie Francuzkim będących, do sądu pociągnięni byli, zostali przez sąd przysięgłych za niewinnych uznani. Jest to pierwszy przykład podobnego wyroku w sprawie piszących.

Prochy Boileau zostały d. 14 b. m. uroczyście w kaplicy S. Pawła złożone, przy czem Xiądz Sicard miał mowę na pochwałę tego Poety.

Z ogłoszonego przez dziennik Angielski Times z Paryża listu pod d. 1 Lipca, umieścily pisma tuteysze następujący wyimek względem mianowania Xcia Richelieu wielkim Łowczym i rozstianey wieści o iego do Miisteryium powrocie: " Mianowanie to, wyraża Korrespondent, nie jest powrotem do łaski Królewskiej, ale tylko wynagrodzeniem za położone przez oiego zasługi. Xże Richelieu nie myśli weale przyjąć na nowo ciężaru rządu, a co mówią o przywołaniu dawnych Miistrow jest tylko marzeniem i podstępem dla rozdwojenia terazniejszego Miisteryium. „ — Rzczony dziennik Angielski, który rzadko do nas dochodzi, zawiera pod d. 28 Czerwca oprócz powyższego listu następujące uwagi o zagranicznej polityce: " P. Casa d'Jruio, był iedynia przez wpływ Rossyyskiego Admirala i Posta Tatiszeff, który zostawał w względach u

Króla Ferdynanda, na Ministra Hiszpańskiego wyniesiony. Był on przeciwny przymierzewi z Anglią, a zatem i Angielskiemu pełnomocnemu Posłowi P. Welesley. Upadek jego jest pierwszym znakiem, iż zmniejsza się u Dworu Madryckiego wpływ Rossyjski, i oraz pierwszą nagrodą za przedsięwzięte przez Angielskie Ministerium kroki przeciw rokoszom południowej Ameryki. Oddalenie Ministra wojny P. Egua jest zagadką, ponieważ on był nieprzyjacielem P. Irui i sprzyiał Anglikom. P. Lozano de Torres tryumfuje sam jeden nad swoimi nieprzyjaciółmi; sprzyja on gorliwie inkwizycyi i spodziewa się otrzymać kardynałski kapelusz. Nie ma gorliwszego przyjaciela dawney Hiszpanii i przesądów nad P. de Torres. Zresztą tak trudno zgłębić politykę Dworu Hiszpańskiego, iak Seraju Stambulskiego., —

" My tu w Paryżu sądziemy, iż jeśli Anglija nie protestowała się przeciw ustąpieniu Floryd, tedy ma zamiar uzyskania Kuby, i że nie uniknie wojny z Ameryką, jeżeli jednego lub drugiego żądać będzie. Los Hiszpanii nie obchodzi więcęcy Francją; ostatnia wojna przywróciła granice Pieneow i Anglii zmusiła Hiszpanią do zrzeczenia się na zawsze traktatu rodzinnego. Xze Montmorency nie jest także zdolnym do przywrócenia tych związków, gdyż ma więcęcy przymiotów do grania roli Granda Hiszpańskiego, niżeli posła konstytucyjnego Króla Francuzkiego. — Zapowniają, iż Posel Angielski podał Dworowi Hiszpańskiemu propozycje do wyboru, albo nie zatwierdzenia traktatu względem ustąpienia Floryd, albo ustąpienia Anglii wyspy Kuby, ażeby w odnodze Meksykańskiej utrzymać mogła równowagę wzglę-

dem Zjednoczonych Stanów. Zdaie się, iż Ferdynand zaspokajając na chwilę gabinet Angielski, oddał Ministerów, którzy doradzili zawrzeć rzeczony traktat z Ameryką; ztem wszystkiem długiego potrzeba czasu, niżeli gabinet Hiszpański podług swiego zwyczaju, skłoni się do wyraźnego oświadczenia czyli go zatwierdzi lub nie. Lecz czyli to ociąganie uśmierzy burzę, która się wznosi w nowem świecie, jest inne pytanie. Pończona Ameryka zatrzyma Florydy, albo na mocy ustąpienia, albo w zakład swego u Hiszpanii długu. Jedno z dwojga nieochybnie nastąpi, wyjąwszy, iżby Anglija wydała Ameryce wojnę. Mocą tylko oręża mogą być Florydy Ameryce wyrwane; ale że Hiszpania nie ma do tego siły, przeto musi to Anglija uczynić. Anglija znajduje się więc w takim położeniu, iż musi albo wojnę prowadzić, albo uzyskać wynagrodzenie: do prowadzenia wojny niema pieniędzy, a zatem użycie wszystkich starań do uzyskania Kuby innym sposobem. Niechay iak chce ukonczyć się sprzeczka o te prowincye, posłuży iednak zawsze do ugruntowania prędey niepodległości południowej Ameryki. Ociąganie się Hiszpanii w zatwierdzeniu traktatu względem ustąpienia Floryd, nakoniec może Zjednoczone Stany do odstąpienia od przyrzeczonego w tym traktacie uznania nowych Rzplitych. Anglija, iako naturalna rywalka Zjednoczonych Stanów, nie będzie chciała być w uznaniu tychże Rzplitych ostatnią. Wszystkie te okoliczności zwałć mogą podstawę, na której w Akwisgranie onczas ugrunтовać pokóy świata. Sprawy lądowe tak są ściśle z morskimi połączone, iż

w nowym świecie nie może wystrzał z działa nastąpić, ażeby się w starym nie odbił. Czyli w tej mierze pośrednictwo będzie skutecznem, którego nawet Mocarstwa drugiego rządu nieprzyjęty, jest wielkiem pytaniem, i cały ten przedmiot zasługuje na największą uwagę mężów stanu, zwłaszcza, że wszędzie umysły znajdują się w napięciu, i wypadków nowej wojny wyrachować niepodobna.,

Z Londynu d. 16 Lipca

Xże Rejent dał wczoraj w Carlton-house wielki i świetny bal, na którym znajdowali się wszyscy Xiążęta bracia z żonami, i wiele innych obojczy płci gości.

Podług listu ajenta Loyds gospody z Genui pod d. z b. m. Algierczykowie wypowiedzieć mieli wojnę Hiszpanom i Holleandrom, i kapitani okrętów obu narodów ostrzeżeni są w tym liście, aby mieli się na ostrożności. Dodają nawet, iż fregaty Hiszpańskiej z zwykłemi podarunkami nie wpuszczono do Algieru.

Z Brazylii donoszą, iż Dwór tamtejszy postanowił wystać do Szwaycaryi na rezydującego Ministra Kawalera Heleodoro de Aranio Carneiro Alvellos, co nastąpiło zapewne z przenoszenia się coraz więcej Szwaycarów do Brazylii.

Listy z Cap Henry na Hayti (St. Domingo) donoszą, iż przybył tam Angielski Admiral Popham z fregatą Jfigenią i brygiem Beavor, i od Króla Chrystofa nadzwyczaj grzecznie przyjęty został; u Dworu bywały zabawy i ucztę, i Król starał się wszystkimi sposobami przekonać Admirała o swej do Anglii przychylności.

Rząd Buenos - Ayres zawarł zawieszenie broni z Rządem Santa Fe i Artigasem. Dwaj Francuzi, którzy z Montevideo na szpiegowstwo wysłanemi byli, rozstrzelanemi zostali.

Z Madrytu d. 3 Lipca.

Król pojechał na kąpiele do Sacedon, dokąd towarzyszą mu Lozano de Torres, jedyny dotąd Minister stanu, i Salmon zawiadujący tymczasowo Ministerstwem spraw zagranicznych. O ożenieniu Króla zupełnie zaprzestano tu mówić.

Do Avila, dokąd Minister Casa d'Irujo wygnany został, jedzie sędzia, dla badania go względem czynionych mu obwinień. Do Almena jedzie drugi sędzia dla badania wygnanego tam Radcy stanu Heredia. Pizzaro ma także być w miejsku swojego wygnania w Walencyi do odpowiedzi pociągniony. Powracający z północney Ameryki przez Paryż, Kawaler Onis, otrzymał rozkaz zatrzymania się, aż do dalszych rozkazów w Waledolidzie.

Mówią, iż były Minister skarbowy, Hr. Garay, przywołany do Ministerystwum zostanie, równie iak Cevalos były Minister spraw zagranicznych.

Od Stycznia r. 1811 w którym czasie nastąpiło powstanie w Hiszpańskich osadach, aż do końca roku 1813 wybito w mennicy Meksykańskiej złotej i srebrnej monety 64 mill. 389,419 piastrow.

Z Stambułu d. 24 Czerwca.

D. 15 b. m. odbył się tu spokojnie i w porządku zwyczajny dywan wyplat. W. Sułtan oświadczył w własnoręcznem piśmie W. Wezyrowi swoje z tego powodu ukontentowanie, dołączwszy do

piego kosztowne futro. Oddawca otrzymał od pierwszego tego urzędnika konia z bogatym rzędem i znaczną kwotę pieniędzy. Nazajutrz udał się W. Sultan osobiście do koszar Jenczarów, dla odebrania żołdu jako członek Iwszey orły.

W przeszłym miesiącu sprawujący interessa Króla Niderlandzkiego, Kawaler Testa, udał się ureczyście do W. Wezyra, i oddał mu własnoręczny list Monarchy swojego z powodu uznania przez Kołtę Królestwa Niderlandzkiego.

Przed 3 miesiącami wysłany do Egiptu pierwszy urzędnik Seraiu, powrócił z tamtąd niedawno. Mohamed Ali Basza przyjął tego wysłańca z dowodami łaski W. Sultana z nadzwyczajną okazałością, dał mu najkosztowniejsze podarunki dla W. Sultana, a jego trzema okrętami kawy udarował.

Porta posela ciągle wiele działa i amunicyi nad czarne morze, które przeznaczone być mają na powściągnięcie buntowników Wany. Rozchodzą się atoli wieści o niegodzie pomiędzy baszami działającymi przeciw tym buntownikom, przez co odwlecze się ich poskromienie.

D. 22 b. m. po zachodzie słońca wystrzaly z dział w Seraiu i po zamkach nad Bosforem zapowiedziały począte święta Ram-dan.

Ciągle interessowanie się Postów Austriackiego, Francuzkiego i Hiszpańskiego za Katolikami w Syryi, nie było bez skuteczne. Podług wiary godnych doniesień z Aleppu, cofnione tam zostało rozporządzenie, mocą którego wolno im tylko było bywać w Kościołach nieunitów Greków, mogą znowu iak dawniey bez

przeszkody odbywać swoją służbę Bożą Zasady tolerancyi, któremi szczycił się zawsze Rząd tuteyszy, każą się także z pewnością spodziewać, że i uciążenia Katolików w Ziemi Świętej w krótcie zupełnie usuniętemi zostaną, i oni do używania zapewnionych im traktatami i przywilejami W. Sultana praw przywróconem; znowu zostaną.

Stan zdrowia nie jest tu naylepszy: w Szpitalu morowym w siedmiu wieżach znajdowało się w przeszłym miesiącu 19 chorych, na Pera 12, a w szpitalu Frankow'1. Z tych mało co zostaje przy życiu. Tunis, Kairo, Alexandryia i Smirna przeselaią tę zarazę do stolicy, w których miastach tak dalece grassuje, że wszystkie czynności handlowe ustały.

Z Karlsruhe d. 18 Lipca.

Wczoray, w obecności całej rodziny W. Xcia Badeńskiego, iako też Króla Bawarskiego i Królowey, nastąpiło uroczyste zaręczenie Margrabi Leopolda Badeńskiego z Xiężniczką Zofią Wilhelminą, córką byłego Króla Szwedzkiego Gustawa IV. Zaslubienie nastąpi, iak się domyślaia, d. 25 b. m.

D. 13 w rocznicę urodzin Królowey Bawarskiej, otrzymał W. Xże w Badeński od Króla Bawarskiego order S. Huberta a d. 14 Posel Duński przy Seynie Niemieckim oddał mu Duński order Słonia.

Królewic Pruski Wilhelm przybył tu znowu z Baden, a w wieczór udał się przez Mannheim w dalszą drogę.

Na posiedzeniu drugiej izby Stanów d. 14 odczytana była ogólna sprawa o budżecie, iako też pojedyncze zdania komisyy o Dworze, woysku, cywilnych

urządach i pensyach. Roztrząsanie ważnego tego przedmiotu zaczęło się d. 17. Apokryfa wielu członków rodziny W. Xcia mają być znacznie zmniejszone. N. p. pensya wdowiasty W. Xiężny z 150,000 Zr. na 100,000. Margrabiny o 20,000 Zr. Etat wojskowy o 200,000 Zr. Cywilne pensye będą także pomniejszone. Obecny tu Następcą tronu Pruskiego znowu i się na tem posiedzeniu. — Taż izba zezwoliła na zaciągnięcie dla kraju 3 mill. Zr. na spłacenie tych długów, od których płacona jest wysoka prowizya, z warunkiem jednak, iż cofnie to zezwolenie, jeżeli przez deputacyją nie będzie wpływać do układów względem tej pożyczki. Zgłosiło się już kilku kapitalistów do tej pożyczki na 7 i 8 od sta. Lecz Deputowani Lobetz i inni powstali przeciw tak wielkiej prowizyi, i przyrzekli wystać się o pieniądze na 5 odsta.

Z Ludwigsburga d. 18 Lipca.

Na drugim posiedzeniu zgromadzenia Stanów Wirtemberskich d. 15 odczytane zostało zatwierdzenie Królewskie obioru Vice-Prezesa i Sekretarzów, których Xże Prezes zaprosił do zajęć miejć swoich. — Ułożony przez Deputowanego Uhland adres do Króla został jednomyślnie przyjęty. Wyrażonow nim: — Dzień, w którym zgromadzenie otworzone zostało, jest tym dniem, w którym W. K. Mość powrócił niegdy do uradowanej oyczyzny z pola zwycięstwa. Nie równie chwalebnie zaczął się i teraz, bo otworzył na nowo drogę do układów, na których wspierać się ma krajowe konstytucya, przez co okazał W. K. Mość największy szacunek dla ludu swojego i

decha sprawiedliwości, co jest najwyższą cnotą Monarchy. — Reszta posiedzenia zesła aurządzeniach i z rawdzeniu obiorów. — Na gtim posiedzeniu d. 16 odczytana została propozycya Królewka względem obrania kommissarzów do układów i kommissyi, któreby oni sprawę zdawali. Większością głosów uchwalono, iż tak komisarze jako i kommissya będą na przyszłym posiedzeniu większością głosów ubranemi.

Z Tangeru d. 10 Czerwca.

Mowiono tu, iż Cesarz Marokański, Muley Soliman, zamyśla odwiedzić nasze miasto; lecz zamiast udania się tu, pociągnął ten Monarcha z swem wojskiem przeciw mieszkańcom gór Tedla, którzy zbuntowali się przeciw jego władzy. Zaledwo zgromadziły się woyska, gdy rzeczeni gór mieszkańcy, nazywający się Berberes, podeszli nocą oboz Cesarzski, czarną jego straż boczną wyrzneli, skarb Cesarzski, który do 400 cetnarów srebra podają, 12 jego żon, namioty i tabory zabrali. Basza Gubernator Tangeru umarł na swe rany, a Muley Ibrahim, najstarszy syn Cesarza, jest w głowę raniony. Jak słyhać został ten Xże przez Maurów do Fetz zaprowadzony. Przez 10 dni rochodziła się wieść, że sam Cesarz zginął; lecz przebrany dostał się w towarzystwie jednego tylko Maura do Mesquinez, który należąc do buntowników, podczas bitwy dostał się do namiotu Cesarza, i z wielkim niebezpieczeństwem uprowadził go i uratował.

Z Bruxelli d. 19 Lipca.

P. Dawid Parish uznany został przez J. K. Mość jako Konsul Zjednoczonych Stanów północney Ameryki w Antwerpii i

pobliskich portach.

Z powodu odwołania naszych Ambasadorów od Dworów Francuzkiego, Angielskiego i Hiszpańskiego czynią pisma zagraniczne rozmaite domysły; lecz dobrze wiadome rzeczy osoby zapewniają, iż to nastąpiło jedynie dla oszczędzenia wydatków na utrzymanie powagi Ambasadorów, i naprzyszłość będą tylko przy tych Dworach z naszej strony utrzymywani Postowie i sprawujący interessa.

Król nasz przedsięwziął teraz podróż do Flandryi, którą Józef II. nazwał ogrodem państw swoich.

W Antwerpii między innemi osobami przeszło 100 żołnierzy osady otrzymało od Xcia Arcybiskupa Mechlińskiego zbiermowanie. — W tymże mieście zaprowadzić chcą gołębią pocztę. Zawieziono do Londynu 32 gołębi, na jednym skrzydle których wyrażone było Antwerpia. D. 11 wyraziwszy na drugim skrzydle Londyn, puszczone je o godzinie 7 zrana z tego miasta, z których jeden o godzinie 12 w południe, to jest w 5 godzin, przyleciał do Antwerpii; drugi w 4 godziny później, a na zaiutrz przyleciało ich 12.

Z *Minchen* d. 17 *Lipca*.

Dnia wczorayszego zakończone zostały posiedzenia obu izb Stanów Bawarskich. Pierwszy Prezes drugiej izby pożegnał mową Deputowanych, w której dziękował im za ich prace, usiłowania i gorliwość o dobro kraju, i za położoną w nim ufność. Drugi Prezes dziękował pierwszemu Prez. sowi za jego gorliwość i zakończył swą mowę wykrzykiem: Niech żyje Maxymilian Józef! Mowili jeszcze Behr, Koster i Horental; ostatni wyraził: Mści Panowie! rozchodzimy się spokoj-

nie i w jedność, jeżeli Bóg dozwoli, zobaczemy się znowu. Niech żyje nasz Król! Po całej izbie rozlegał się ten okrzyk, do którego przyłączyli się liczni słuchacze po galeriach, i dodali: Niech żyje druga nasza izba! — Dziś i jutro trudnią się obie izby redakcją swoich postanowień, które d. 19 zawzięcie goniec do Baden Królowi. Na 23 lub 24 oczekują pożegnania Królewskiego i aż do tego czasu będą izby zgromadzone.

Z *Kopenhagi* d. 20 *Lipca*.

Przeznaczony dla morskiego Bohatera Tordenskiöld pomnik został w ostatnią sobotę w kaplicy Kościoła Holmens postawiony. Jest on przez Professora Dajon z pięknego czarnego marmuru zrobiony.

Sysselmand Espolin w Islandyi napisał piękne poemat w Islandzkim języku, które swojemu ziomkowi, Kawalerowi Thorwaldsen przypisał. Uczony Professor Magoussen przetłóżył go tu na język Duński i wydrukował.

Podług doniesień z Islandyi po nader łagodnej zimie była tam ciepła wiosna, chociaż w Kwietniu pokazało się mnoswo lubo cienkiego lodu. Najstarsi ludzie Islandyi nie pamiętają tak cienkiego lodu iak tego roku, gdyż po inne lata płynął wielkim iak wieże kupami. Lód ten zniknął w 8 do 14 dni i bardzo był użyteczny dla mieszkańców, ponieważ niezliczone mnosstwo zabrał psów morskich i robów, które prawie cały lód okrywały i mieszkańcy zabiłali je pałkami.

Admirał Löwenörn, który otrzymał niedawno komanderski krzyż orderu mieczowego, dostał także teraz od Cesarza Rossyjskiego na dowód jego szacunku order S. Anny.

DODATEK

DO N^{RO} 62.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 4 SIERPNIA 1819 ROKU WE SRODĘ

Z Wiednia d. 24 Lipca.

Najjaśniejszy Cesarz Jmć. wedle gabinetowego pisma swego z Rzymu pod d. 20 Czerwca, udzielił raczył Xciu Chigi Marszałkowi konklawy Papieżkiej, Xciu Piombino i Xciu Barbarini, pułkownikowi gwardyi Papieżkiej, wielkie krzyże orderu Austriackiego Leopolda, a Xciu Cesarini, Xciu Odescalchi, Xciu Cervetri i Xciu Zagarola, krzyże komanderskie tegoż orderu.

Gazeta Tyrolska donosi z Inspruka pod d. 19 Lipca, że powracający z Florencyi Xże Metternich, C. K. Minister spraw zagranicznych, przejechał przez to miasto, udając się przez Minchen i Ratysbonę do Karlsbadu. (Do ostatniego miasta przybył d. 21 b. m.)

Z Włoch d. 15 Lipca.

W wigilią S. Piotra Oyciec S. protestował się wedle zwyczaju przeciw nieopłaconey daninie z Xięstwa Parmy, a w dniu S. Piotra przeciw nieopłaceniu takiejże daniny z Królestwa Neapolitańskiego. Poseł Neapolitański zwykł podczas tej protestacyi wyjeżdżać z Rzymu, co

i teraz uczynił.

Podług uwiadomienia Angielskiego Chemika Dawy, który przeglądał niedawno w Neapolu odkopane w Herkulanum rękopisma, z 1696 papierowych wałków rozwinął 88 które czytać można, 319 jest nieczytelnych, 24 posłano zagranicznym Monarchom w podarunku, a z pozostałych 265 może jeszcze wynalezionym przez P. Dawy chemicznym sposobem będzie 80 do 120 rozwiniętych.

D. 13 b. m. o godzinie 6 z południa był okropny wichur w Wenecyi, który na 3 mile około Wenecyi na wyspach i łądzie nader wielkie poczynił szkody, podczas którego 16 ludzi utraciło życie; częścią przez przywalenie obalonych domów, częścią przez zatopienie rzucanych na ląd balwanów morskich.

Nagły i niespodziewany wyjazd z Pesaro Xiężny Wallii dała powód do rozmaitych domysłów. Jej Koniuszy Baron Franchina Pergami pojechał za nią; udana się ona ku Bononii.

Z Hamburga d. 23 Lipca.

D. 15 b. m. przybył tu pierwszy

kręt z wschodniej Fryzji 245½ beczkami tego rocznych śledzi, a d. 20 pierwszy okręt z takimiż śledziami z Szczecina.

Pani Katalani, która po dwa razy w mieście naszym słyszeć dała czarodziejski swój głos, ediechała ztąd d. 20 do Lubecki i Dobberan.

Z Akwigranu d. 17 Lipca.

Posel Duński przy Dworze Niderlandzkim, Hr. Moltke, przybył tu z Bruxelli na kąpiele. Pomiędzy kąpiącemi się tu, znajduje się także Gubernator Paryzki Jenerał Maison.

Z Bremy d. 10 Lipca.

Za niedawnym chwalebny przykładem Obywatelów Magdeburckich, a później Oldenburckich, mieszkańcy miasta naszego przyjęli także zwyczaj pożądany nie kłaniania się nawzajem zdjęciem Kapelusza w miejscach publicznych, lecz tylko dotknięciem się go, lub też przez podanie sobie wzajemnie ręki, gdy się spotykają. Sposób ten najdawniej w Anglii przyjęty i utrzymowany witania i pozdrowiania się, powinienby powszechnie być przyjętym jako użyteczny.

Z Korsu d. 10 Lipca.

Jenerał Mantland popytał onegdaj ztąd na fregacie Ganimeda do Ankony i Rzymu, dla zawarcia z stolicą Świętą konkordatu dla Katolików wysp Jońskich. Przed jego odjazdem wyznaczona została komisya, dla podzielenia 660,000 piastrów pomiędzy wyszłych z Pargi mieszkańców, które Ali Basza za zostawione tam przez nich majątki wypłacił.

Od Brzegów Menu d. 21 Lipca.

List z Frankfortu pod d. 18 b. m. zawiera co następuje: Zdane się, iż ościenne kraje sprzysięgły się na zgubę naszego

miasta. W Offenbach zakładają statkowy most, który odwraca handlową drogę od naszego miasta; w Höchst chcą też samo uczynić, a co większa Rząd Elektorstwa Heskiego o pół mili ztąd leżącą wieś Bockenheim, około 1500 dusz liczącą, wyniosł na miasto, i wielkie swobody i korzyści nadał osiadającym i stawiającym się w nowem tem mieście. Podobnież korzyści nadać miały Rządy Darmstadtzki i Nasiauski stawiającym się w Offenbach i Höchst. Od Babel założony bydz ma przez Bockenheim w prostej linii gościniec, tak iż Frankfort będzie ze wszystkich stron omijany.

Z Manheimu donoszą, iż Sand, za-boyca P. Kotzebue, przychodzi do zdrowia.

Nadreńskie pisma zapewniają, iż Aptekarz Löning, który targnął się na życie Prezesa Nassauskiego Jtell, umarł na półkajenie szkła, którym chciał sobie pierwej żyłę przeciąć.

Korrespondent Niemiecki donosi z Wiesbaden pod d. 19 Lipca co następuje: "Mowią tu o osobliwszem zdarzeniu, które jednak potwierdzenia potrzebuie. Wysoka osoba używająca kąpiele w Taunus została na przechadzce między Emsą, i Laa-genschwalbach pomiędzy drzewami nagle od zamaskowanych ludzi otoczona. Nie targnęli się wprawdzie na nią, ale zagrozili, ieśliby nauki, które jej dała, nieskutkowały, poczem odszali się zaraz i zniknęli nie dając się poznać, na drodze ku Schlangenbad. Wszelkie starania do wysledzenia zamaskowanych tych ludzi, były dotąd daremne.,,

Roczni pensya, którą wdowa po Radey Kotzebue ma od N. Cesarza Ros-

syyskiego wyznaczoną, wynosi 1875 rubli srebrnych.

Osada Drezdeńska uczy się od bieglego w sztuce pływania i kierowania statkami pływać i statkami robić.

Dziennik Frankfortski pod d. 20 Lipca donosi: że JJWW. Ministrowie składający kommissyją graniczną, zgromadzili się dziś u JW. Pełnomocnego Rossyyskiego Ministra Barona Anstett, i podpisali dzieło rozgraniczenia, poczem nastąpił wielki obiad. Jeden z kommissarzy Lord Clancarty, poseł Angielski przy Niderlandzkim Dworze, wylechał zaraz dziś w wieczor do Brukselli.

— Grochu 9 15 9 — 8 — 7 —
— Kropuku — — — — — — — —

Cena Zboża
W Warszawie d. 24 Lipca.

Korzec Pszenicy od Złp. 22 do 36.
— — Żyta — — — 16 — 21
— — Jęczmienia — — — 13 — 17
— — Owsa — — — 8 — 10.
— — Grochu — — — 16 — 18.

Cena Zboża
W Gdańsku d. 23 Lipca.

Łaszt 28 Korcy wynoszący.
Pszenicy od Złp. 780 do 1000.
Żyta — — — 600 — 640.
Jęczmienia — — — 440 — 500.
Owsa — — — 340 — 360.
Grochu — — — 560 — 600.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 2 Sierpnia.

Czer. Zł. Holl: moneta Courant Złp. 19 gr. 6
— detto Cesarski — — — 19 — —
Fryd. Pruskie . . . — . 33 — 15
Luidor — 36 — —
20to frankowy — 32 — —
Szeiny Wiedeńskie za 100 — . 233 — —
Złoty ryński Szeinami 1 — 21

Dnia 2 i 3 Sierpnia 1819.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	18 — 17	— 16	15 —	—
— Żyta	11 — 10	— 9	15 9	—
— Jęczmienia	7 15 7	— 6	15 6	—
— Owsa	5 15 5	— 4	15 —	—
— Jagiel	32 — 30	— 28	— 27	—

D O N I E S I E N I A

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Stosownie do artykułu 118 Kod. Cywilnego podaje ninieyszem do wiadomości powszechnej, iż Trybunał I. Instancyi Kraiu tutejszego, wyrokiem swym z dnia 27 Kwietnia r. b. na powództwo Wiktorji Gędłowej właścianki w Wsi Nowalowej Górze, Okręgu Wolnego Miasta Krakowa zamieszkałej wydanym, nakazał wyszukiwanie nieprzytomnego męża iey Jana Gędła, przeszło od lat czterech żadney, ani o życiu, ani o miejscu swego pobytu dotąd wiadomość niedającego, poleciwszy dalsze dochodzenie nieprzytomności rzeczzonego Jana Gędły Sądowi Pokoju Okręgu Krzeszowieckiego. W Krakowie dnia 22 Czerwca 1819.

Picharski.
Kaubach Sek: S. Ap.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Stosownie do przepisu Artykułu 118 Kodexu Cywilnego podaje ninieyszem do powszechnej wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi Kraiu tutejszego wyrokiem swym w dniu 6tym Maia r. b. wydanym — na powództwo Maryanny z Bytomskich Dulowskiej wydanym, nakazał wyszukiwanie Męża iey Andrzeja Dulowskiego, przeszło od lat 4 w miejscu ostatniego zamieszkania, Miescie Chrzanowie nieprzytomnego i żadney wiadomości o sobie niedającego, po-

leciwszy dalsze dochodzenia nieprzytomnego tegoż Andrzeja Dulowskiego, Sądowi Pokoju Okręgu Chrzaanowskiego. W Krakowie dnia 22 Czerwca 1819 Roku.

Płakarshi.
Raubach, Sek. S. Ap.

Główna Dyrekcya Górnicza, czyni wiadomo wszystkim, chęć Dzierżawienia propinacyiów i Młynów mającym, iż w Kancellaryi Dozorstwa Starochowskiego w Wsi Starochowiach, między Wąchockim a Wirzbnikiem położoney, przed Delegowanym z Główney Dyrekcyi Górniczey W. Morytz nadradczą Hut i Budowli w dniu 16 Sierpnia r. b. o godzinie 10 ranney, odbędzie się publiczna Licytacya przez zapieczetowane Deklaracye dwa dni trwać mająca, na wvdzierżawienie propinacyiów i Młynów w Ekonomii Jizeckiey położonych, do fabryk Rządowych teraz należących niżej wyrażonych.

1. Propinacyi w Karcamie zalezdney w Wsi Małyszynie ktorey praetium fisci. fp. 1000.
2. Młyna wodnego o 2ch kamieniach w tey Wsi ditto. 800.
3. Propinacyi w Wsi Lipia 1000.
4. ditto. ditto. Lubieni 1000.
5. ditto. ditto. Iasieniec 900.
6. ditto. ditto. Kaplicy 180.
7. ditto. ditto. Tychowic 1200.

Których Dzierżawa niżej ofiaruującym na Rok jeden, a wyżej nad ustanowione praetium fisci, na lat trzy przyznana będzie. — Zyczących sobie przeto tey Dzierżawy za oratrzonych w Vadium odpowiadające 15 procentu oznaczoney na praetium fisci Summy, na dzień i godzinę oznaczoną zaprasza.

Działo się w Kielcach na Posiedzeniu Główney Dyrekcyi Górniczey dnia 24 Lipca 1819 r.
Za Dyrektora Głównego Jerowski.
Tomaszewski, Sek. Jen.
Jastrzebski Ad.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa z Okręgiem. Stosownie do Artykułu 118 Kodexu Cywilnego, podaje ninieyszem do wiadomości pows echney, iż Trybunał I. Instancyi Kraiu tuteyszego, Wyrokiem swoim z dnia 27 Kwietnia r. b. na powództwo Zofii z Stępnioiw Wróblowey włościanki w Wsi Nowoiowey Górze, Wolnego Miasta Krakowa zamieszkałey, wydanym, nakazał wyszukiwanie nieprzytomnego iey męża Józefa Wróbla, przeszło od lat czterech żadney, ani ożyciu, ani o miejscu swego pobytu dotąd wiadomości niedającego, poleciwszy dalsze dochodzenie nieprzytomnego rzeczoney Józefa Wróbla, Sądowi Pokoju Okręgu Krzeszowickiego. — W Krakowie dnia 22 Czerwca 1819.

Piskarshi.
Raubach Sekr: S. Ap.

Prezes Sądu Appelacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okragu. Stosownie do artykułu 118 Kodexu Cywilnego podaje ninieyszem do powszechney wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi kraiu tuteyszego, na powództwo Salmei z Woiakowskich Bukowskiey, na przedmieściu Wesoła przy Krakowie pod L. 226 zamieszkałey, wydał w dniu 16tym Marca r. b. Wyrok stanowczy, którym nieprzytomność Józefa Antoniego Woiakowskiego, Brata iey żadney o sobie wiadomości niedającego, uznana została. W Krakowie d. 22 Czerwca 1819.

Piskarshi.
Raubach S. S. Appell.